

gjøre nogen Forandring i saa Henseende. Udvalget her i Thinget maa naturligviis efter dets Opfattelse finde, at det vil være rigtigst i denne Retning at lade det blive ved, hvad Folkethinget saaledes har besluttet, og skøndt Udvalget fra sin Side jo vistnok vilde have ønsket, at navnlig Antallet af de faste Taxationsmænd kunde blive noget formindsket, saa troer det dog, at der efter Nyskændighederne er Grund til at tiltræde den af Folkethinget derom vedtagne Bestemmelse. For dem, som sætte Vægt paa Formandsinstitutionen, maa Sagen jo vel stille sig noget anderledes, men man vil dog ganske vist erkende, at skøndt der ikke har kunnet tilveiebringes nogen Enighed med Hensyn til denne Institution og skøndt den nævnte ind har mødt saa stor Modstand, saa maa det dog altid siges at være et Fremstridt, der vil skee, naar den her foreslaaede Lov, saaledes som den nu foreslages kommer ud, idet der nemlig derved opnaaes, at man erholder faste Taxationsmænd, udværgte af Commune-rådene, at der fremdeles bliver givet disse nærmere og mere detaillerede Instructioner, og at man endelig erholder bedre Regler end dem, som man hidtil har haft, for Forholdet mellem Udlaanene af de Umyndiges Midler og de paaagældende Eiendommers Værdi. Hvad de øvrige af Folkethinget vedtagne Endringer angaaer, hvilke Udvalget i sin Erklæring har afviseret med Undtagelse af dem, som ere blotte Redaktionsforandringer, da finder Udvalget, at de tildeels vilde være uden Betænkthed, tildeels endog maa ansees som ynskelige Forbedringer, navnlig forsaa vidt, som de give nærmere Regler med Hensyn til Forretningsgangen. Alt gaar ind paa den nærmere Detail af disse Endringsforslag, troer jeg imidlertid at kunde afholde mig fra, hvis der ikke dertil gives mig særlig Anledning. Skulde jeg være tilstræffelig udtømmende i, saa Henseende, vilde det lede til en stor Ubeslæthed, som jeg ikke antager vilde have tilstræffelig Interesse for Thinget, og som jeg derhos ogsaa, efter Endringernes Bessaffenhed og efter, hvad der foreslages om Forhandlingerne i det andet Thing, troer at kunne ansee for overflødig. Jeg skal hermed

paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til Thingets usforandrede Vedtagelse.

Justitsministeren: Ligesa naturligt som det er, at det ærede Udvalg har kunnet slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det er blevet forandret i det andet Thing, ligesa naturligt vil det høie Thing finde det, at jeg, efter den Vægt, som jeg har lagt paa Formandsinstitutionen, og efter den Betydning, som jeg troede, at den vilde have for Tilveiebringelsen af paalidelige og gode Taxationer, ikke længere kan vedkjende mig Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som mit, som kommende fra min Haand, og at jeg maa ansee det Fremstridt, der vil gjøres ved det, saaledes som det nu er affattet, og som væsentlig bestaaer dert, at der tilveiebringes et efter min Mening altfor stort Antal af faste Taxationsmænd, — niedens ierimod de andre betryggende Forholdsregler, som jeg havde foreslaaet ikke ere komne ind i Lovforslaget — for saa ringe, at jeg i og for sig vilde ansee det for ønskelig, at Sagen nu stilledes i Bero, og at det til en anden Tid kom under Overveielse, om der ikke kunde findes mere betryggende Forholdsregler, som det kunde lykkes at vinde Samstemning for i begge Thing. Paa den anden Side er det imidlertid en Selvfølge, at der ikke fra min Side kan være nogen absolut Indvending at gøre imod den vedtagne Indførelse af faste Taxationsmænd, istedetfor den ganske vist uheldige Maade, hvorpaa Udnevnelsen af Taxationsmænd nu foregaaer paa mange Steder, og hvorved der vistnok ofte tages stærkere Hensyn til Requiritenss Duster, end hensigtsmæssigt er. Jeg kan efter det nu Udtalte, om jeg saa maa sige, ikke drive min Belvilke overfor det foreliggende Forslag høiere end til at henstille til det høie Thing, om det maatte finde tilstræffelig Anledning til at vedtage samme, saaledes som det nu er affattet.

Ordføreren: Jeg skal naturligviis ikke nu indlade mig paa nogen Debat angaaende